

## la crònica

## L'home que va vèncer

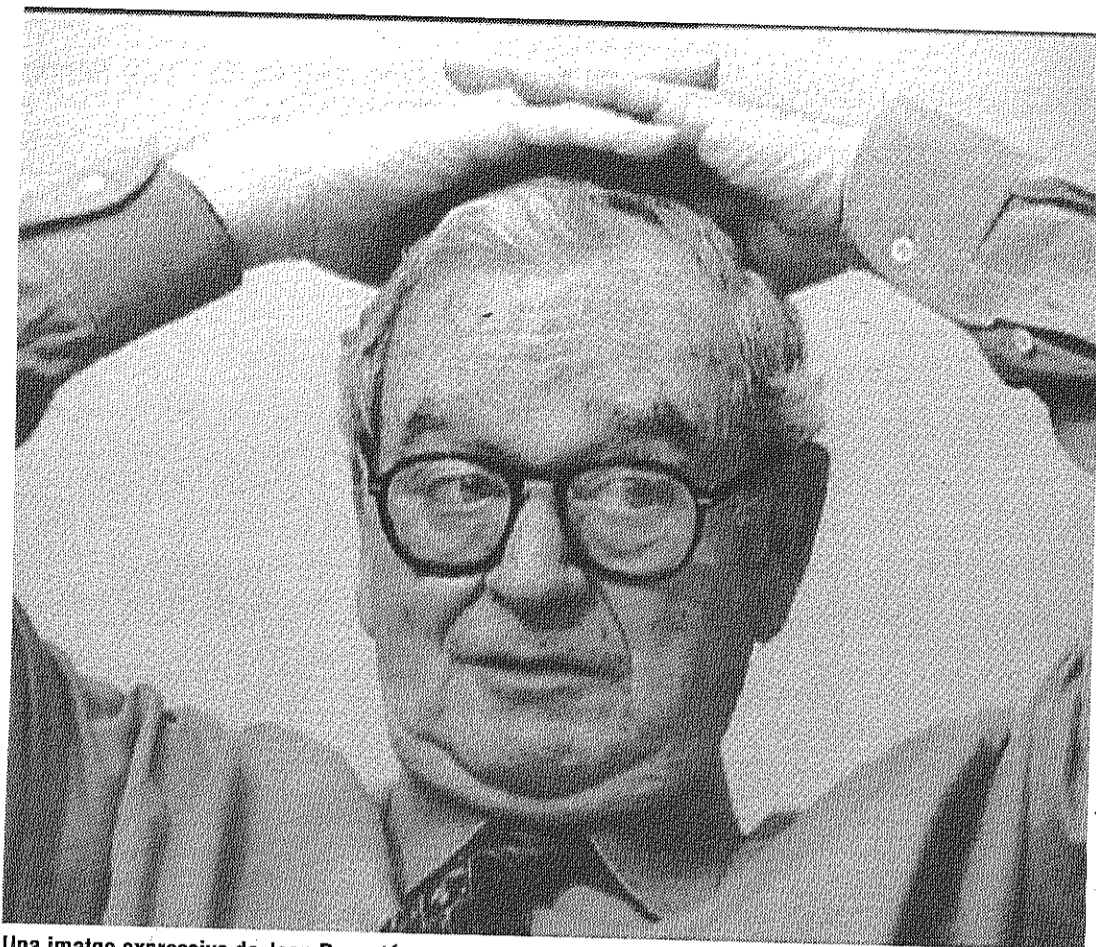
MANUEL CUYÀS / Barcelona

● La Fundació Rafael Campalans vinculada al PSC acaba de publicar les memòries de Joan Reventós en una edició magnífica. El llibre es titula *Tal com ho vaig viure (1927-1958)* i a part de les pàgines pròpiament memorialístiques inclou textos de persones que van conèixer el líder històric dels socialistes catalans i un plec de fotografies de gran qualitat.

Les memòries s'acaben al 1958 perquè Joan Reventós i Carner (Barcelona, 1927-2004) es va posar malalt molt abans de poder-les acabar i d'enfocar els anys decisius de la seva lluita política en contra de Franco i en favor de la unitat dels socialistes catalans, la fundació del PSC, l'època de la transició, la seva concurrència a les eleccions del 1980 i el seu accés a la presidència del Parlament, entre altres episodis d'una vida molt rica en defensa de la democràcia i de Catalunya. Per sort, Reventós ens ha deixat molts altres textos reflexius o de records, alguns recuperats per la mateixa Fundació Campalans i uns altres, com el relat sobre el seu càrrec d'ambaixador d'Espanya a París, publicats per editorials convencionals.

El llibre es va presentar dijous passat a la sala d'actes de la Pedrera. A la taula seien el president de la Generalitat i primer secretari del partit fundat per Reventós, José Montilla; el president del PSC i de la Fundació Rafael Campalans, Isidre Molas; l'eurodiputat i successor de Reventós en la candidatura socialista a presidir la Generalitat, Raimon Obiols; l'advocat i amic personal de l'homenatjat, Francesc Casares, i el fill gran de Joan Reventós, Manuel.

Casares va dir del llibre que «no solament il·lustra la història, sinó que fa història» i que retrata nítidament el fort com-



Una imatge expressiva de Joan Reventós. / TVE

promís ètic del seu autor, del qual va afirmar que «admirava igual que estimava».

El fill, Manuel Reventós, es va emocionar explicant dues anècdotes viscudes amb el seu pare. Una, la del dia que, sense entendre res perquè era molt petit, va acompanyar el pare a a comissaria, on havia d'anar diàriament a signar. L'altra, la visita a les obres d'un pont, moment en què va pensar que el seu pare era també un constructor de ponts: «Els ponts del diàleg, els que costen més de fer.»

Raimon Obiols va resseguir breument la trajectòria vital de Reventós per acabar afirmant que «va ser un vencedor, un home que va guanyar», ja que els seus somnis de lluitador per la democràcia i Catalunya es van

complir.

El president de la Generalitat, José Montilla, nascut a Izónajar, Còrdova, va dir que si Joan Reventós era catalanista per naixement, va ser un demòcrata per necessitat vital i un socialista per elecció. Va recomanar als assistents que, d'aquestes memòries inacabades que són «patrimoni de tots els catalans», triessin aquelles pàgines que presenten el seu autor com un aprenent de socialista. Hem anat a trobar aquestes pàgines. Entre altres coses, diuen:

«Tinc dificultats per explicar, cinquanta anys després, el camí que em menà al socialisme... Sóc conscient que amb el pas del temps se'm difuminen les causes que em van ajudar a decantar-me per aquesta opció.

Tal vegada sigui una racionalització *a posteriori*, però tinc la convicció que els darrers anys d'estudi a la Facultat de Dret havien assentat en mi unes conviccions radicals basades en: la igualtat del gènere humà; la consciència de la persona com a subjecte de drets i deures; la identitat nacional del meu poble i el meu país, Catalunya; la democràcia, basada en les llibertats individuals i nacionals, com a millor sistema polític, i un sentiment difús però creient que em feia sentir la necessitat d'assumir responsabilitats envers la meua col·lectivitat. Uns imperatius ètics? Si voleu, crec que sí que ho eren. Totes aquestes conviccions estaven basades en uns imperatius ètics, i, encara més, en una motivació

ètica radical que influiria notablement en la meua presa de decisions...» Tot seguit, Reventós enumera experiències viscudes que el van fer conscient de les desigualtats socials i cita les influències, personals o a base de lectures, que van conformar el seu ideari. «L'alegria de retrobar Reventós», va exclamar Montilla, abans de, com a mena d'homenatge, fer vots perquè l'Estatut surti indemne gràcies a la unitat dels catalans, una unitat que Reventós també va predicar.

El llibre, que anat a cura de Raimon Obiols, Jordi Font i Rafael Pascuet, conté textos de Josep Maria Ainaud de Lasarte, Francesc Casares, Josep Maria Castellet, José Antonio Linati, Alberto Oliart, Ramon Porqueras, Hilari (Ernest) Raguer i Leopoldo Rodés, tots amics de Joan Reventós. El volum es tanca amb epíleg i resum del periodista i historiador Josep Maria Sòria.

La sala d'actes de la Pedrera es va omplir. Hi eren, entre molts altres i a més a més de familiars de Reventós, Pasqual Maragall, Narcís Serra, Joaquim Nadal, Marina Geli, Manuela de Madre, Antoni Castells o Higin Clotas. I Heribert Barrera i Joan Rigol, que, com el mateix Reventós, van presidir la cambra legislativa catalana.

Les darreres línies que Joan Reventós va escriure abans que la malaltia li impedís continuar són les que segueixen. Parla de la presentació diària a comissaria després d'haver estat a la presó i diu: «Aquesta situació, amb signatura en un llibre de registre, es va perllongar durant gairebé quatre anys. Era fins i tot divertit veure com (els agents) saludaven ostensiblement, d'acord amb el reglament dels policies armats, el meu fill Manuel, de tres anys, quan passejàvem pel passeig de la Bonanova o la plaça de Sarrià.»

## Mas exigeix a Montilla «sentit de país i modèstia» si queda relegat a l'oposició

A. MONREAL / Barcelona

● En resposta al discurs tan personal que José Montilla va pronunciar dissabte a Pinós, en què es mostrava disposat a lluitar per guanyar els pròxims comicis, el president de CiU, Artur Mas, li va exigir ahir que, en cas que les eleccions relluguin el president a l'oposició, adopti el mateix «sentit de país i modèstia» que la federació ha mantin-

gut durant aquests anys. Tenint en compte que les enquestes apunten una victòria de CiU, Mas també va demanar-li que accepti «les ganes de canvi» que hi ha a Catalunya. El viceprimer secretari del PSC, Miquel Iceta, va opinar al seu bloc que la intervenció de Montilla, en què va reivindicar el seu esforç personal i polític per guanyar-se la confiança dels catalans, és la

«més important» de la seva carrera política.

Per la seva banda, el president d'ERC, Joan Puigcercós, també va valorar el discurs del president de la Generalitat. El líder independentista creu que Montilla no va «explicar res». Considera que en les paraules del president faltava definir «quina Catalunya volem». En canvi, va insistir que ell condicionarà l'en-

trada d'ERC a un futur govern a la convocatòria d'una consulta sobre el futur de Catalunya. És com un dels seus compromisos electorals. «Ara toca fer un pas més per assolir una Catalunya independent», va dir. El president d'ERC va mostrar així el seu desig de governar amb els partits que vulguin anar més enllà del TC i crear «una legalitat pròpia».

## Tresserras creu que no hi haurà anticipades pel TC

EL PUNT / Barcelona

● El conseller de Cultura, Joan Manuel Tresserras, va descartar ahir que hi hagi cap avançament electoral tant si es fa pública la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut com si no. Dos dies abans que, dimecres i dijous, es reuneixi el ple de l'alt tribunal espanyol, i en una entrevista a Catalunya Informació, Tresserras va assenyalar que no veuria mala-

ment una «alteració» de la composició de l'executiu, al qual es podrien incorporar altres forces, si hi ha «un impuls unitari» que ho permeti. És a dir, la formació d'un govern de concentració: «Em semblaria que no és una mala notícia, sinó una notícia molt bona, perquè és a través d'aquestes actuacions que probablement podem recuperar la confiança de la gent en la política.»

## Montilla vol les autonomies

**| Denuncia "deslleialtat" entre govern central i comunitats | Reprova l'actitud "vacil·lant" del PP en la corrupció | Es contraposa a Madrid a un Mas que "vol agradar aquí i allà amb discursos contradictoris"**

David Portabella



El president Montilla, entre Molas i Obiols, ahir durant la presentació de les memòries de  
Joan Reventós

FRANCESC MELCION

Les comunitats autònomes assumeixen més del 30% de la despesa i no figuren en l'agenda de cap pacte d'Estat. Enarborant aquesta evidència, el president català, José Montilla, va reclamar ahir a Madrid un "acord d'Estat" entre govern central, comunitats autònomes i ajuntaments per sortir "abans i millor" de la crisi més enllà del decret amb 24 mesures que avui aprovarà el consell de ministres i de la reforma del mercat laboral i de les pensions a debat entre agents socials i partits.

El president català va advocar per una entesa entre els tres nivells administratius en un dinar col·loqui al Foro ABC, en què només va comptar amb el suport d'un membre del PSOE, el vicepresident territorial Manuel Chaves. Segons Montilla, el front comú de les comunitats del PP en la conferència de presidents al desembre va desfer un primer intent d'acord però la reducció de la despesa sanitària pactada entre els *barons* i el ministeri de Sanitat o el recent acord de contenció del dèficit al Consell de Política Fiscal i Financera són "un primer pas positiu". El temari per al pacte d'Estat recolliria la reactivació econòmica i les inversions, a més de desterrar la "deslleialtat" en afers com la dependència.

Montilla va denunciar "febres recentralitzadores" que es nodreixen dels estralls de la crisi. "No confonguem interès general amb interès de l'administració central", va exhortar.

Davant l'allau de preguntes sobre una imminent sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut, Montilla va prometre "acatar la sentència sense renunciar a res de l'Estatut". I va defugir atiar "problemes semàntics" amb un José Luis Rodríguez Zapatero que ha confessat

sentir-se més còmode amb *nacionalitat* que amb *nació*. Al PP, de passada, li va reprovar les actituds "vacil·lants" en els casos de corrupció.

Sabent que la flor i la nata del Madrid econòmic s'ha abocat en l'últim mes a acollir les conferències d'Artur Mas i Josep Antoni Duran, Montilla va aprofitar la tribuna del Foro ABC per contraposar el seu perfil amb el del seu rival electoral a la tardor. D'acord amb el seu retrat, Mas recorre a "eufemismes buscant agradar aquí i allà amb discursos contradictoris". "Jo sóc català, catalanista, espanyol i federalista, sense que això sigui contradictori", va reblar en un esbós comparatiu. "No sóc partidari de la independència i al contrari que ell no votaria *sí* en un eventual referèndum", va recalcar davant noms de la banca o l'energia com Antoni Brufau (Repsol YPF).

## Montilla pide unidad política "sean cuales sean las circunstancias"

El presidente de la Generalitat pone como ejemplo de la actitud que debe tenerse ante la sentencia del TC al ex dirigente socialista Joan Reventós

Barcelona. (EUROPA PRESS).- El primer secretario del **PSC** y presidente de la **Generalitat**, José **Montilla**, pidió hoy la máxima unidad a la clase política catalana "sean cuales sean las circunstancias" para defender y mejorar el autogobierno catalán y en torno a la defensa de la constitucionalidad del Estatut.

Montilla reiteró su mensaje a favor de la unidad hoy, durante la presentación de las memorias del ex dirigente del PSC Joan **Reventós**, poco después de trascender que el miércoles y el jueves el pleno del **Tribunal Constitucional** (TC) se reunirá el miércoles y el jueves para deliberar sobre los recursos de inconstitucionalidad contra el Estatut. El presidente de la Generalitat indicó que la unidad en Catalunya no sólo debe ser por el Estatut, sino también en otros temas.

Así, abogó por el entendimiento y la unidad de los agentes políticos, sociales y económicos también en lo social, a favor de la justicia y la igualdad. "No hay nación sin sociedad", recalcó. En su discurso, Montilla se centró en destacar los valores de Joan Reventós, que siguen siendo vigentes.

Entre ellos su "visión humanista del socialismo" y muy especialmente su compromiso personal con Catalunya, los valores de la tradición socialista y la democracia en tiempos difíciles como el primer franquismo. "La mejor manera de mantener viva su presencia es seguir con las lecciones de su maestrazgo, religadas por un denominador común: la unidad".

Por un lado, de los demócratas. Del otro, de los catalanistas. Y del otro, de los socialistas, puesto que Reventós fue uno de los artífices del nacimiento del actual PSC, en el que convergieron los tres partidos de tradición socialista que hasta entonces había en Catalunya.

### **De burgués a dirigente socialista**

El libro sobre Reventós presentado hoy, 'Tal com ho vaig viure', tiene dos partes bien diferenciadas: por un lado una autobiografía como tal, y después una colección de textos, en el que nueve personalidades glosan la trayectoria de quien fue el primer candidato del PSC a la presidencia de la Generalitat en 1980 y presidente del Parlament entre 1995 y 1999.

Las memorias, editadas por la Fundación Rafael Campalans -vinculada al PSC-, abarcan la primera etapa de la vida del dirigente socialista, de su nacimiento en 1927 en el seno de una familia burguesa ilustrada de raíces

agrarias, y que había colaborado con los gobiernos de Manuel Azaña durante la República, a 1958, año en el que Reventós fue detenido por vez primera por parte de la policía política franquista.

Licenciado en derecho, Reventós militó durante sus años de estudiante en movimientos catalanistas de talante católico (Grup Torres i Bages), y en 1949 ingresó en el Moviment Socialista de Catalunya, a la dirección de la cual accedió en 1953. En 1974 fundó Convergència Socialista de Catalunya, embrión del PSC-Congrés, formación que en 1978 se fusionó con los otros dos partidos socialistas que había en Catalunya, dando lugar al actual PSC. Reventós fue uno de los principales artífices de la unidad socialista en Catalunya.

Diputado en 1977 y 1979, fue consejero en el primer gobierno catalán provisional presidido por Josep Tarradellas. Fue embajador en París entre 1983 y 1986, senador y diputado en el Parlament.